

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-20

القاضي سليم جبران

رئيس لجنة الانتخابات المركزية

ירושלים, א' באלול התשע"ג
7 באוגוסט 2013

השופט סלים ג'ובראן

יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

תר"מ 58/20

- העותרים :
1. רשימת מהפך ברמה בראשות נורית אבנר
 2. מר דני אדמסקי
 3. מר יאיר הראל

נ ג ד

- המשיבים :
1. מר יצחק רוכברגר – ראש עיריית רמת השרון
 2. עיריית רמת השרון
 3. מר דוד אלון – עוזר ראש עיריית רמת השרון

בקשה למתן צווי מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות
(דרכי תעמולה), תשי"ט-1959 (להלן: חוק הבחירות)

החלטה

1. בעתירה שלפניי, מבקשים העותרים כי יינתנו שני צווי מניעה, כמפורט להלן.
2. הראשון, עניינו דף הפייסבוק של המשיבה 2. לטענתם, המשיבים עושים שימוש פוליטי בדף הפייסבוק, וזאת באמצעות מחיקת תגובות של תושבים המתנגדים פוליטית למשיב 2, ומניעת גישה של תושבים אלה לדף הפייסבוק. במסגרת זאת, מציינים העותרים שתי הודעות של העותרים 2 ו-3 (שהם תושבי רמת השרון ופעילים פוליטית

עמוד 1 מתוך 10

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax :

מטעם העותרת 1) שהועלו לאתר הפייסבוק העירוני, שכללו לטענתם שאלות אינפורמטיביות ולגיטימיות בנוגע לפארק המוקם בעיר, אולם הודעות אלו נמחקו, ושני המשיבים נחסמו מלהעלות הודעות לדרך.

3. לטענתם, מדובר בהתנהלות פסולה אשר פוגעת בחופש הביטוי, ומהווה שימוש לרעה במשאבי ציבור העולה לכדי תעמולה אסורה.

4. השני, עניינו התערבות פוליטית שמבצע לטענתם המשיב 3, עוזרו של ראש העיר, במערכת הבחירות. לטענתם, "נעשה שימוש בעובדי עירייה, פקחים ואף שוטרים העובדים עימם בצמידות, והכל בניצוחו של עובד העירייה – עוזר ראש העיר [...] והכל על מנת לשבש את פעילות המבקשת ולהפריע לתעמולה חוקית ולגיטימית שהמבקשת מנסה לקיים, ותוך שימוש בשררת לשכת ראש העיר על מנת להרוויח רווח פוליטי" (סעיף 9 לעתירה).

5. האירוע עליו מבוססת הבקשה לצו השני הוא אירוע מיום 18.7.2013, במסגרתו ביקשו פעילים מטעם העותרת 1 לחלק עלונים פוליטיים ברחובות העיר. לטענתם, במהלך החלוקה הם נתקלו בשוטר מהשיטור העירוני המשולב, אשר ביקש מהם להפסיק את פעולתם. הפעילים ביקשו מן השוטר הסבר מדוע נאסר עליהם לחלק עלונים, ומשכך הוביל אותם הראשון אל המשיב 3, אשר חזר על הבקשה כי יפסיקו את החלוקה, וזאת לאור כך שמדובר בפעולה לא חוקית על פי חוק העזר העירוני. לטענתם, לא יעלה על הדעת כי "עוזר ראש העיר הוא זה אשר מחליט, מנהל ומפקח על האסור והמותר בעיר, מפעיל חוקים, פקחים ושוטרים כרצונו, ומנסה להפעיל סמכות ושררה שכלל אינם מסורים לו, ובצדק אינם מסורים לו, על מתמודדים אחרים לרשות המקומית" (סעיף 27 לעתירה).

6. בהמשך לכך, טוענים העותרים כי ביום 25.7.2013, ביקשה העותרת 1 ופעילים נוספים מטעמה לערוך פעילות בכיכר העיר, ופעם נוספת נאסר זאת עליהם על ידי פקח מטעם העירייה והמשיב 3 (אשר הציג את עצמו כממלא תפקיד מנהל מחלקת הביטחון בעירייה). זאת, משום שתעמולת הבחירות עוד לא החלה, והפעילות מבוצעת ללא רישיון.

7. לטענתם, פעולות אלה מנוגדות לסעיף 75 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965 (להלן: חוק הרשויות המקומיות) וסעיף 2 לחוק הבחירות. זאת, נוכח

האיסור לעשות שימוש בעובדי ציבור לטובת פעילות פוליטית, והשימוש בעובדי העירייה לטובת מניעת תעמולת בחירות של העותרת 1 מהווה שימוש אסור במשאבי ציבור.

8. ביקשתי את תגובת המשיבים. בתשובתם, נאמר כי דין העתירה להידחות. לטענתם, "המשיבה 2 מקפידה הקפדה יתרה על קוצו של יוד ומונעת כל שימוש לא ראוי של תעמולת בחירות במשאבים הציבוריים" (סעיף 1 לתשובה).

9. לעניין דף הפייסבוק, טוענים הם כי אין עוררין על כך כי דף הפייסבוק העירוני הוא בגדר משאב ציבורי. לטענתם, הדף משמש במה לחיזוק הקשר בין התושבים למשיבה 2. במסגרת זאת, לטענתם, אין כל מניעה – ואפילו יש לברך – על הצפת בעיית ושאלות מאת התושבים בכל הנוגע למתרחש ברחבי העיר. עם זאת, לטענתם, המגבלות החלות עליהם לעניין זה אוסרות על ניהול תעמולת בחירות במסגרת דף הפייסבוק. לטענתם, השאלות שהעלו העותרים 2-3 הם למעשה כסות לתעמולת בחירות למען העותרת 1, ומהוות "ניסיון לעשות שימוש לניגוח פוליטי תוך שימוש במשאב הציבורי-העירוני" (סעיף 8 לתשובה).

10. לטענתם, הממשק האינטרנטי הוא לאקוני ואינו מאפשר שיח מעמיק ומלא. עוד נטען כי השאלות שהפנו העותרים 2-3 למשיבה 2 בדף הפייסבוק העירוני לגבי פארק שמוקם בעיר, הן המשך לפרסומים מטעם העותרת 1 נגד הקמת הפארק, בגינם הגישה המשיבה שתי תביעות בגין לשון הרע. לטענתם, לאור זאת, ולאור העובדה כי לא ניתן לענות באופן מקיף על השאלות שהעלו העותרים 2-3 בדף הפייסבוק העירוני, אלה תישארנה "ללא מענה באתר עירוני" (סעיף 15 לתשובה), ולפיכך הן נמחקו. עוד נטען, כי על מנת לקבל את המידע אשר ביקשו העותרים 2-3, היה עליהם לפנות בצורה מסודרת לעירייה בהתאם להוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998.

11. הפרעה לתעמולה – לעניין זה, טוענים המשיבים כי שני האירועים עליהם מלינים העותרים הינם אירועים עירוניים המתקיימים בכיכר העיר בחודשי הקיץ, וכוללים מופעי תרבות לרווחת התושבים. לטענתם, במהלך האירועים קיימת "טבעת אבטחה" הכוללת שוטרים, פקחים ושיטור משולב. אזור הכיכר מוגדר במהלכם כ"אזור סטרילי", אשר בתוכו ביקשו העותרים לקיים תעמולת בחירות – חלוקת עלונים והנפת שלט בחירות גדול מטעם העותרת 1, הוא לגישתם איזור אסור לקיום תעמולת בחירות וזאת נוכח

"הנוהג העירוני למנוע הפרעה לציבור בזמן האירוע העירוני. יצוין כי נתקבלו תלונות מהקהל, שבא להנות מפעילות תרבות, כי הפעילות הפוליטית מפריעה" (סעיף 23 לתשובה). כמו כן, טוענים הם כי באירוע מעין זה, אשר התושבים מגיעים אליו כדי ליהנות ממופעי תרבות, והם בגדר "קהל שבוי", ביצוע תעמולת בחירות הוא "ניצול ציני ובוטה של 'הבמה' העירונית" (סעיף 29 לתשובה).

12. לטענתם, במהלך האירוע הראשון, העותרים המשיכו לחלק את העלונים מחוץ לאותו "אזור סטרילי" ללא הפרעה, וכי "באופן זה נתאפשר קיום שקט של האירוע התרבותי ללא הפרעה וללא פגיעה בחופש הביטוי" (סעיף 25 לתשובה). ובאירוע השני שבו הונף שלט, המשיכו הם להניף אותו בתחומי "האזור הסטרילי". עוד מציינים המשיבים כי הורו למשיב 3 שלא להתערב בפעילות פוליטית המתקיימת ברחבי העיר בעת זו, וכי המשיב 3 אינו בגדר "המוציא ומביא" של המשיב 1.

הכרעה – תעמולה בדף הפייסבוק העירוני

א. המסגרת הנורמטיבית

13. סעיף 2א לחוק הבחירות קובע איסור שימוש בנכסי ומשאבי כספי ציבור "בקשר עם תעמולת בחירות".

14. באבעיה בעניין עיריית "פתח-תקוה" (22.7.2013) (להלן: עניין "פתח-תקוה"), קבעתי לעניין סעיף 2א כי "לגישתי, הוראת סעיף 2א לחוק מתפרשת על כל תעמולת בחירות הנעשית תוך שימוש במשאבי ציבור, ללא תלות בשאלת זהותו של מבצע התעמולה. ראשית, זוהי הפרשנות העולה במישורין מלשון החוק, שאינו מגביל עצמו ל"נבחרי ציבור" בלבד. שנית, פרשנות זו אף עולה עם תכלית החוק".

ב. דיני בחירות והאינטרנט

15. נושא השימוש באינטרנט עולה לעיתים דחופות בעתירות המוגשות לוועדת הבחירות המרכזית. נוכח התפתחות הטכנולוגיה, והשינוי הדרמטי באופן צריכת המידע בעידן הנוכחי, נושא הפרסום והסדרת המרחב המקוון הולך ותופס חלק גדול יותר ויותר מעיסוקה של מערכת המשפט.

16. נדרשתי כבר מספר פעמים לסוגיית תחולת דיני הבחירות על פלטפורמות מקוונות. כך לדוגמא, בתר"מ 12/20 אבן-זוהר נ' צור (12.6.2013) (להלן: עניין אבן-זוהר), קבעתי כי דף פייסבוק עירוני הוא בגדר משאב ציבורי במובנו של סעיף 2א לחוק הבחירות, וכי חל איסור לקיים תעמולת בחירות אסורה בגדרו. בתר"מ 22/20 רוזן נ' אדיב (1.7.2013), קבעתי כי רשימת מנויים אשר עשו "לייק" לדף פייסבוק עירוני היא בגדר משאב ציבורי, ושימוש ברשימה זו לטובת תעמולת בחירות אסור גם הוא על פי סעיף 2א לחוק הבחירות.

17. גם חברי, יושב ראש הבחירות לכנסת ה-19, השופט א' רובינשטיין, קבע מספר הלכות בכל הנוגע לשימוש באינטרנט בתעמולת בחירות בהקשרים אחרים. כך לדוגמא, בתב"כ 2/19 פרנקנטלר נ' ח"כ אלדד (12.12.2012), נקבע כי "במקרים חריגים, נוכח המהות, תידרש התערבות גם בתעמולת בחירות ברשת האינטרנט" (שם, פסקה ט"ז). ובדומה, בתב"כ 16/19 רשימת הבית היהודי נ' רשימת הליכוד ביתנו (3.1.2013), נקבע כי יש להחיל על מודעות באינטרנט חלק מהוראות סעיף 10 לחוק הבחירות בשינויים הנדרשים.

18. לגישתי, דף אינטרנט עירוני או דף פייסבוק עירוני הם משאב ציבורי אשר במסגרתו אסור לקיים כלל תעמולת בחירות. במסגרת זאת, האיסור כפי שקבעתי בעניין "פתח-תקוה", חל כאמור הן על נבחרי הציבור והן על מתמודדים בבחירות או מי מטעמם.

19. מסקנה זו מתיישבת עם התכלית של השימוש הנוכחי שעושות רשויות מקומיות ברשת האינטרנט. דף אינטרנט ודף פייסבוק עירוניים משמשים ליצירת קשר בין הרשות המקומית לתושבי העיר. כפי שטענו בפניי מספר רב של ראשי רשויות מקומיות, דף האינטרנט והפייסבוק משמשים להעברת מידע חשוב לתושבי העיר, לקשר בלתי אמצעי בין נבחרי הציבור והתושבים, ולפרסום פעילויות הנעשים לטובת כלל התושבים. הפיכתם של דפים אלה לזירת התגוששות פוליטית – גם אם בשוויון בין המועמדים – וודאי בתקופה הסמוכה לבחירות, תפגע בתכלית הפונקציונאלית אשר ממנה שואבים הם את חיותם, וכמו כן באמון הציבור ברשויות המקומיות.

20. יתר על כן, כאמור, שימוש בדפי אינטרנט ופייסבוק עירוניים לטובת תעמולת

בחירות סותר את הוראת סעיף 2א לחוק הבחירות. כפי שחזרתי ואמרתי, שימוש בכספי ציבור לצורכי תעמולה אסורה "לאור הפגיעה האפשרית בשוויון בין המועמדים, טוהר השירות הציבורי, ואמון הציבור שייפגע אם כספיו של המחוזקים על ידי העירייה בנאמנות ולטובתו, ינותבו למען הגדלת סיכויו של נבחר ציבור מכהן להיבחר בשנית" (תר"מ 14/20 "למען התושבים" נ' חופרי (16.6.2013)). לכך יש להוסיף כי "החשש לשימוש לרעה במשאבי ציבור לצרכי תעמולה מתעורר ביתר שאת מקום בו נעשה הוא על ידי בעל תפקיד ברשות, שיכול להשפיע על הקצאת המשאבים. יחד עם זאת, טוהר המנהל הציבורי מחייב כי לא יעשה שימוש שלא לצורך במשאב ציבורי גם על ידי מי שאינו בעל תפקיד, מקום בו הזדמנה לידיו האפשרות. היות הרשות נאמנה של הציבור מחייבת כי משאבי הציבור ישמשו רק לצרכים של הציבור כולו" (עניין פתח תקווה).

21. לכך יש להוסיף כי שימוש של נבחרי ציבור בדרך פייסבוק או אינטרנט המנוהל מכספי ציבור יפגע באמון הציבור. לאחרונה עמדתי על החשיבות של מינהל תקין הפועל באופן ניטרלי וללא משוא פנים (ראו: תר"מ 44/20 מרציאנו נ' ניצן (5.8.2013)).

22. אשתמש בדוגמא על מנת להדגים את הבעייתיות במצב מעין זה. נניח ובמסגרת קמפיין הבחירות לכנסת, ייתלה שלט תעמולה של מפלגתו של שר בממשלה בגאון על משרדו הממשלתי, האם יש מי שיחלוק על כך כי מדובר בפעולה פסולה? כך הוא גם הדין לגבי שימוש באתרי אינטרנט המנוהלים המהווים משאב ציבורי למען תעמולת בחירות (השוו: תב"כ 23/19 אריאלי נ' הליכוד (15.1.2013)).

23. גישה זו מתיישבת גם עם גישתי הכללית כי "כאשר ישנו ספק אם פרסום שממומן על ידי כספי ציבור הוא בגדר תעמולה אסורה או לא, לרוב יש לנקוט בגישה מחמירה ולא לאפשר את פרסומו" (תר"מ 15/20 דויד נ' בוטקילה (13.6.2013)).

24. לסיכום עניין זה, לגישתי, אתרי אינטרנט ופייסבוק עירוניים מהווים משאב ציבורי. ככזה, במסגרתם אסורה א-פריריורית, הן לנבחרי ציבור והן למתמודדים אחרים בבחירות או מי מטעמם, לקיים במסגרתם תעמולת בחירות.

25. על פי עקרונות אלו אגש עתה לבחון את בקשתם של העותרים.

ג. דיון והכרעה

26. לאור האמור לעיל, השאלה שנותר לשאול היא האם על פי מבחן הדומיננטיות, השאלות שהעלו המשיבים 2-3 לדרך הפייסבוק העירוני מהווים תעמולה אסורה או לא.

27. כידוע, לשם ההכרעה במבחן הדומיננטיות בתקופה זו יבחנו, בין היתר, השאלות האם עסקינן בפעולה שגרתית של הרשות או בפעולה ייחודית וחד פעמית, מה היקף ההשפעה הצפוי של הפעולה על הבוחרים, ומה חשיבות התכלית האחרת העומדת בבסיס הפעולה והמחייבת את קיומה בסמיכות לבחירות (ראו תר"מ 26/20 פרט נ' אבוטבול (10.7.2013) (להלן: עניין פרט)). עוד יוזכר בהקשר זה כי בתקופה של ששת החודשים טרם הבחירות נדרש אישורו של היועץ המשפטי לעירייה לכל פרסום המבוצע מטעם הרשות המקומית (ראו: תר"מ 33/20 קוניק נ' בן שחר (15.7.2013)).

28. לטעמי, הפרסום דנן בהתאם למבחן הדומיננטיות אינו מהווה תעמולת בחירות. יצוין, כי השאלות בכל הנוגע לפארק המוקם בעיר הינן שאלות שלעמדת העותרים הן "ללא הקשר תעמולתי או פוליטי" (סעיף 15 לעתירה). ואולם, צו המניעה התבקש מכוח טענה לתעמולת בחירות אסורה ופגיעה בחופש הביטוי הפוליטי. אם אכן השאלות נשאלו בהקשר אינפורמטיבי בלבד, ללא כל מניע או רכיב פוליטי, הצדק עם המשיבים כי לא ניתן לברר את טענות העותרים במסגרת בקשה לצו מניעה.

29. נוכח זאת ובהמשך לכך, אינני רואה מניעה עקרונית כי עירייה תשיב לשאלות אינפורמטיביות שמועלות לדרך הפייסבוק או האינטרנט העירוני. במסגרת זאת, יש חשיבות לזהות המגיב.

30. אם המגיב הוא ראש עיר או נבחר ציבור - בעניין אבן-זוהר קבעתי כי חל איסור על קיום כנסים עם תושבים במתכונת של "שאלות ותשובות". שם אמרתי:

"נראה, כי עריכת כנס לתושבים במסגרת של "שאלות-ותשובות", באופן קבוע במסגרת של פעם בשבוע, בתקופה סמוכה לבחירות, כאשר ראש העיר מופיע בכנסים אלה ומשיב לשאלות התושבים, מהווה בנסיבות המקרה תעמולת בחירות אסורה [...] שכן, אין לדעת אילו שאלות ישאלו התושבים את ראש העיר בכנסים אלה. כך למשל, יכולים התושבים להעלות שאלות הקשורות למתמודדים האחרים, להישגי העירייה כפי שנעשו עד כה, לרעיונותיו של ראש העיר בנוגע לקידום פני העיר וכיוצא בזה ושאלות אלה באות בגדר תעמולה אסורה" (שם, סעיף 12).

עמוד 7 מתוך 10

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون، أورشليم القدس، 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

31. דברים אלו יפים לענייננו. תשובות של מתמודד בבחירות, מקימות פוטנציאל לתעמולה אסורה אשר אין להסכין לה בעת זו, כאשר הבחירות כבר "מעבר לפינה". איסור זה מוגבל לתקופת חצי השנה טרם מועד הבחירות.

32. אם המגיב הוא עובד ציבור או מועסק מכספי ציבור - כאמור, חלות עליו המגבלות כאמור בסעיף 2א, נוכח העובדה כי מדובר במשאב ציבורי, ובנוסף איסור לקיים כל תעמולת בחירות בהתאם לסעיף 75 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965. עם זאת, בשונה מתגובה של נבחר ציבור, במועד הסמוך לבחירות, אין פסול א-פריורי בתשובה לשאלה. הבחינה אם מדובר בתעמולה אסורה או לא תעשה במקרה זה בהתאם למבחן הדומיננטיות, כל זאת בהתאם לכללים שהותוו לעיל.

33. במקרה דנן, כאמור לעיל, השאלות שנמחקו הן פרסומים שעל פי מבחן הדומיננטיות אינן מהוות תעמולת בחירות. לפיכך, בנסיבות אלה, אין ליתן צו נוכח כך שהוראות דיני הבחירות כלל לא הופרו.

הכרעה - תעמולה בכיכר העירייה

א. המסגרת הנורמטיבית

34. סעיף 2א(1) לחוק הבחירות קובע סייג לאיסור בשימוש במשאב ציבור, על פיו "שימוש, בתמורה או שלא בתמורה, באולמות ובמקומות פומביים פתוחים העומדים כרגיל לשימוש כאמור". בית משפט העליון קבע כי בכל הנוגע לביצוע תעמולה במקומות פתוחים לכלל הציבור "שימוש במקרקעי הציבור כשלעצמו אין בו פסול, כל עוד אין בו כדי שימוש לרעה או ניצול מעמד מיוחד של המשתמש, וכשם שלא יעלה על הדעת לאסור את תעמולת הבחירות בכיכר העיר, אין למנוע פעולה הפתוחה לכל מפלגה פוליטית, ובלבד שלא יתקיים ניצול לרעה כאמור" (בג"ץ 1094/06 הליכוד תנועה לאומית ליברלית נ' ועדת הבחירות המרכזית (6.2.2006) (להלן: פרשת הליכוד)).

35. בעניין "פתח-תקוה", קבעתי בנוגע לחריג בסעיף 2א(1):

"ישנם סוגי אירועים בהם מותרת תעמולת בחירות אף שמדובר בשימוש במשאב ציבורי. כך הם הדברים למשל באירועים דוגמת אלו המנויים בסעיף 2א(1) לחוק הבחירות. כאשר לשימושים אחרים במשאב ציבור המהווים תעמולת בחירות, יש לבחון ביחס לכל שימוש האם הוא עומד במבחני הפסיקה שנקבעו

עמוד 8 מתוך 10

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950

العنوان: مجمع بن غوريون، أورشليم القدس، 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

בפרשת הליכוד. ברי, כי כאשר עסקינן בתעמולה המתקיימת על ידי נבחר ציבור, מבחן מרכזי הוא בשאלה האם מדובר בניצול לרעה של המעמד הציבורי של הנבחר (בכוח או בפועל), בעוד שכאשר עסקינן במי שאינו נבחר ציבור תתמקד הבחינה בשאלה האם האפשרות לשימוש במשאב שווה לכלל המתמודדים.

...

בהקשר זה יצוין כי ראוי שבאירועים שמקיימת העירייה בהם פוטנציאל של פעילות פוליטית, תפעל העירייה מבעוד מועד לקבוע את הכללים שבמסגרתם תותר הפעילות הפוליטית (דוגמת זמני הפעילות, היקפה וכדומה). כך, תוכל העירייה לוודא כי האפשרות לקיים תעמולה ניתנת באופן שווה. כמו כן, כך תינתן האפשרות למי שמבקשים להשיג על החלטת העירייה לעשות זאת מבעוד מועד" (שם, סעיפים 9 ו-11).

ב. הכרעה

36. המשיבים טוענים כי במהלך אירועי תרבות המתקיימים בכיכר העיר, נקבע כי לא תיערך כל תעמולת בחירות. כאמור לעיל, החריג בסעיף 2א(1) קובע סייג לאיסור שימוש במשאבי ציבור במקומות פומביים ופתוחים. בפרשת הליכוד בהתאם לכך נקבע כי "לא יעלה על הדעת לאסור תעמולת בחירות בכיכר העיר". במקרה דנן, העותרים ביקשו לקיים תעמולת בחירות פשוטו כמשמעו בכיכר העיר. על פניו, נראה כי מניעתם מלעשות כך על ידי המשיבים פסולה, אולם לגישתי אין זאת כך. אסביר.

37. ראשית, אמנם כיכר העיר עומדת בחריג שנקבע בסעיף 2א(1) לחוק הבחירות ומהווה מקום פומבי ופתוח, אולם בפרשת הליכוד ובעניין "פתח-תקוה" נקבע כי תעמולת בחירות במקום מעין זה תתאפשר כל עוד היא נעשית באופן שוויוני וללא ניצול לרעה של מעמד מיוחד של מתמודד. במקרה דנן, בחרה העירייה – לטענתה – לקיים כלל שוויוני המגביל לחלוטין במהלך זמן המופעים ביצוע כל תעמולת בחירות.

38. שנית, כאמור, החלת כלל קטגורי ושוויוני, על אף הפגיעה שהוא מקיים בחופש הביטוי הפוליטי, מהווה הסדר מידתי. יש לציין בהקשר זה כי כאמור בתגובת המשיבים, לעותרים פתוחה הדרך להניף שלטים ולחלק עלונים במקומות אחרים, ולנקוט בדרכי תעמולה רבים ואחרים בהתאם להוראות חוק הבחירות וחוקי העזר העירוניים.

39. פשיטא, כי בהיתר לקיים תעמולת בחירות בנכסי ציבור "פומביים ופתוחים" אין משמעו היתר לקיום תעמולת בחירות 24 שעות ושבעה ימים בשבוע. הדבר כפוף כמובן לצרכים אחרים של העירייה ותושביה, ואירוע תרבות בכיכר העיר עומד בגדר כך.

עמוד 9 מתוך 10

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون، أورشليم القدس، 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

40. בהקשר זה חשוב לציין כי הגבלות מעין אלה, אשר אין עוררין כי פוגעות בחופש הביטוי הפוליטי כאמור, יש לאכוף באופן שוויוני ומכוח נהל פומבי. בטרם בוחרים המשיבים לאכוף נורמה מחמירה בכל הנוגע לתעמולת בחירות בתקופה זו (וכך כאמור נוהגים הם), עליהם לוודא כי קיים ופורסם נהל מעין זה, הוא אכן שוויוני ומידתי, והועבר לידי כלל המתמודדים בבחירות.

סוף דבר

41. לפיכך, העתירה נדחית בזאת. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

42. החלטתי זו תועבר לכלל היועצים המשפטיים ברשויות המקומיות.

ניתנה היום, א' באלול התשע"ג (7.8.2013).

סלים ג'ובראן
שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-20